

Било је то у нека давна времена када председник Вучић на сваку појаву новинара Н1 није пропуштао прилику да их етикетира специјалном напредњачком етикетом: "Ево су ови са америчке телевизије!", док је неодољиви министар Стефановић знао да то мало појача, па је говорио: "ЦИА америчка телевизија!"

И када су једаред новинари Н1 питали председника да ли је, у погледу тог свакодневног етикетирања, спреман да преузме одговорност ако се новинарима Н1 нешто деси, он је исправио етикету у: "Луксембуршка телевизија са америчким капиталом", док је неодољиви Стефановић, по занимању ара папагај свега што каже председник, исправио етикету у: "ЦИА америчка телевизија са седиштем у Луксембургу".

И онда је једнога дана председник тотално одлепио за Американцима, благодарећи специјалној врсти дипломатије познатијој као – дезоријентисано увлачење свима који понуде неку кинту – па је и сам постао нешто што би се могло одокативно назвати – српски председник са америчким капиталом.

И онда су се пре неки дан на неком полицијском хепенингу у Макишу, на ливади, поређали једно до другог - премијерка, председник и неодољиви министар, али је само председник одговарао на питања, јербо он одговара на сва питања, највише на питања које он постави самом себи, а нешто више одговара на питања које он постави самом себи преко новинара којима је доставио своја питања самом себи.

Мамуран од прексиноћне лумперајке са представницима америчког капитала, председник је новинару Н1 рекао да не може да постави питање особи лево и особи десно од њега, него има да питања постави само њему, ал' је додао и да њему не смеју да поставе питање јербо их он увек растури у парампарчад. Тол'ко је паметан.

Свак се у том моменту запитао: где је онај смерни, збуњени и заплашени човек са хоклице у Овалном кабинету, који се хвали хемијском оловком са Трамповим отисцима прстију и сувениром у облику кључева Беле куће? И који је тврдио да са тим сувениром кључева може кад год хоће да уђе у Белу кућу, иако сваки јапански, кинески па и српски туриста у Вашингтону добро зна да сувениром кључева не можеш да откључаш ништа, већ само да то туриш на полицу у дневној соби, ради успомене и другог сећања.

Где је дакле тај смерни, збуњени и заплашени човек са хоклице из Овалног кабинета који је после усхићен новинарима показивао све сувенире које је добио на поклон од домаћина – од магнета за фрижидер са мотивом Трампове силуете до мајице Хард роцк цаффе Вашингтон, и оних кључева Беле куће које више личе на калауз Беле куће, а посебно личе на пајсер за разваљивање врата Беле куће? – запитао се свако ко је гледао хепенинг из Макиша.

Није он ваљда од оних људи који се мангутирају пред слабијима од себе, а увлаче се јачима од себе?

-Ма јок, председник је од оних људи који се свуда мангутира, само никада не приметимо када малтретира јаче од себе, него увек приметимо кад малтретитра слабије од себе – објасниће вам већ неки овлашћени парламентарни тумач малих тајних великог председника.

Е сад, пошто је председник пре неку ноћ приредио свечану лумперајку америчком капиталу, истом оном због ког је свако мало користио прилику да га помене било ком новинару Н1, требало би целу ситуацију обрнути, па му убудуће постављати оваква питања:

Н1: *Имам једно питање за америчког председника!*

ПРЕДСЕДНИК: *Ког америчког председника?*

Н1: *Па за вас?*

ПРЕДСЕДНИК: *Али ја нисам амерички председник?*

Н1: *Како нисте? Имате кључеве Беле куће, имате Трампов плајваз, а базирате се на америчком капиталу...*

ПРЕДСЕДНИК: *Да ли ћете преузети одговорност ако се мени нешто деси зато што ме вазда зовете амерички председник? Најпре, ја сам српски председник, а познат сам и по томе што сам довео амерички капитал у Србију!*

Н1: *Добро, ево исправљам се. Дакле, има једно питање за српског председника са америчким капиталом.*

ПРЕДСЕДНИК: *Аман човече, ја сам српски председник...*

Н1: *Али ја само говорим истину. Ви сте српски председник са америчким капиталом и ја вам честитам на томе! Ко се не сећа, скоро идентичан разговор одвијао се децембра 2017. године, када је председник, одговарајући на питање да ли је спреман да преузме*

одговорност уколико се новинарима Н1 нешто догоди због сталног прозивања да раде за "америчку телевизију", рекао да "не напада ту телевизију тиме што говори истину".

"Да се деси нешто луксембуршкој телевизији са америчким капиталом? Ви сте то рекли... Спреман сам да сваки пут говорим истину, радите на луксембуршкој телевизији са америчким капиталом и ја вам честитам на томе. Да ли вас људи гледају или не? Изгледа да неће да вас гледају и то је ваш проблем, нећу ја да сносим одговорност за ваш пословни неуспех", рекао је председник.

Био је у то веме и један разговор Јоване Штетин са неодољивим Стефановићем:

Стефановић: *Америчка телевизија Н1 то увек и на најбољи начин...*

Н1: *О, и Ви сте почели!*

Стефановић: *Па, јесте ли ви америчка телевизија?*

Н1: *Нисмо.*

Стефановић: *Него шта сте? Зар ваш управни одбор и власници нису највећим делом из САД? Бивши директор ЦИА председник вашег управног одбора?*

Н1: *Али се наша фирма налази у Луксембургу и то је само амерички капитал, има и других капитала – ЕБРД-а...*

Стефановић: *То је само амерички капитал!? Извините! Добро – телевизија са амерички капиталом, да будем врло прецизан.*

Н1: *И са седиштем у Луксембургу. Хвала.*

Стефановић: *Значи, ЦИА америчка телевизија са седиштем у Луксембургу.*

Тако да убудуће Н1 има идеалну прилику да сваки разговор са неодољивим Стефановићем тече овако:

Н1: *Америчка странка СНС...*

Стефановић: *О, и Ви сте почели!*

Н1: *Па, јесте ли ви америчка странка?*

Стефановић: *Нисмо.*

Н1: *Него шта сте? Зар ваши финансијери нису највећим делом из САД?*

Стефановић: *Али се наша странка налази на Новом Београду и то је само амерички капитал, има и других капитала...*

Н1: *То је само амерички капитал!? Извините! Добро – Српска напредна странка са америчким капиталом, да будем врло прецизан.*

Стефановић: *И са седиштем на Новом Београду. Хвала.*

H1: *Значи, ЦИА америчка напредна странка са седиштем на Новом Београду...*

(H1)